

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش روانشناسی مثبت نگر بر ارتقاء خودکارآمدی و تنظیم هیجان میان فردی در بیماران روانی مزمن

محل انتشار:

فصلنامه ایده های نوین روانشناسی، دوره 9، شماره 13 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهناز الله دینی حصارویی - PhD student in Psychology, Azad University, Zahedan Branch

پرینان مولایی - Assistant Professor of Psychiatry, Shahid Beheshti University of Medical Sciences

نزار علی مولایی - Infectious Diseases and Tropical Medicine Research Center, Resistant Tuberculosis Institute, Zahedan, University of Medical Sciences, Zahedan, Iran

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی آموزش روانشناسی مثبت نگر بر بهبود خودکارآمدی و تنظیم هیجان میان فردی بیماران روانی مزمن انجام شد. روش این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه این پژوهش را کلیه بیماران روانی مزمن در مرکز شبانه روزی روزه زاهدان در سال ۱۴۰۰-۹۹ تشکیل دادند. ۳۰ بیمار به شیوه در دسترس و به صورت تصادفی در دو گروه- آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) گمارده شدند. گروه آزمایش برنامه‌ی آموزشی روانشناسی مثبت نگر را در هشت جلسه ۹۰ دقیقه‌ای (هر هفته دو جلسه) دریافت کرد. و گروه کنترل مداخله‌ی دریافت نکرد. بیماران به پرسشنامه خودکارآمدی چسبی و پرسشنامه تنظیم هیجان میان فردی هافمن پاسخ دادند. داده‌ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد با کنترل اثربخشی آزمون بین میانگین نمرات پس آزمون گروه آزمایش و کنترل در متغیرهای خودکارآمدی در مقابله با مشکلات و تنظیم هیجان میان فردی تفاوت معناداری وجود دارد. در مجموع نتایج نشان داد آموزش روانشناسی مثبت نگر بر بهبود خودکارآمدی در مقابله با مشکلات و تنظیم هیجان میان فردی بیماران روانی مزمن تاثیر مثبت دارد.

کلمات کلیدی:

Chronic mental disorder, Positive Psychology, Coping Self-Efficacy, Interpersonal emotion regulation
اختلال روانی مزمن، روانشناسی مثبت نگر، خودکارآمدی، تنظیم هیجان میان فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1253816>

